

antage, at vi kunde det. Maa jeg minde den ærede Ordfører om — han behøver ikke at gaa længere tilbage end til Samlingen 1891—92 — at dersom han vil staa op i Folketingstidenden for 1891—92 Sp. 4753, saa har det ærede Medlem selv med sine Bønner været med til at stemme for Kjøbenhavns Befæstnings Nedrivelse. Var det da Gøal, de den Gang gjorde? Var det da Mærrestreger, den Gang de sad her i denne Sal og stemte for Bevillinger paa Finansloven, hvort det laa den bestemte Førdæstning, at Kjøbenhavns Befæstning skulde nedrives? Altsaa dette tror jeg let, vi kunne høre, og jeg tror ogsaa, at vi let kunne vise det fra os, naar man vil gøre det til et latterligt Standpunkt at staa paa, at vi skulle have Kjøbenhavns Befæstning nedrevet (Afskydelse af Berntsen), for han har selv stemt for det for saa Nar siden — og det har det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Bernsen) for Resten ogsaa gjort. Dernæst kom det ærede Medlem ind paa at tale om, at vi skulde have en Hærløb, der sikrede os imod Stigning. Ja, vi have jo set, hvorledes det ærede Medlem har lavet Hærløb for. Han vilde ogsaa sikre os mod Stigning i 1880, ja han vilde endogjaa tjene 450,000 Tjenestebage. Men han vilde gøre en Ting til, og det var endnu meget bedre: Naar vi fik en saadan Hærløb, vare vi sikrede mod Kjøbenhavns Befæstning. Det var det, den ærede Ordfører udtalte her i denne Sal, jeg var selv Vidne til disse Udtalelser. Naar vi nu have saadanne Rendsgeringer at holde os til fra det ærede Medlems politiske Liv, saa spørger jeg: Med hvilken Ret forlanger man da, at vi skulle have Tillid til, at det er dette ærede Medlem og hans Bønner, der skulle staa for en virkelig Sikkerhed for en Nedgang ved en Hærløb? Det svarer i alt Fald ikke til deres tidligere Handlinger, og dem har jeg dog Lov at holde mig til. Saa siger det ærede Medlem, at det skal staa fast ved Afstemningen her i Dag, at Militærvæsenet ikke staa over Loven, dette er en af de største og væsentligste Indrømmelser, og det er en Ting, som vi, der ere Demokrater, kunne være glade ved, at det nu herefter skal vise sig, at de militære Bevillinger ikke staa over Loven. Det siger det ærede Medlem samtidig med, at han ved Finansloven i Nar anerkender hele dette provisoriske Fæstningsvæsen, som den ærede Krigsminister har lavet uden for Loven! Det forekommer mig rigtignok, at dette er en bidende Ironi over for hans eget Standpunkt at komme og sige til os, at nu herefter skal det være

sikkert og klart og vist, at Militærbevillingerne ikke staa uden for Loven, samtidig med, at det ærede Medlem giver Lovskraft til de Bevillinger, til den Fæstning, til alt dette Væsen, som den ærede Krigsminister nu i en Række af Nar har udført fuldstændig provisorisk. Det forekommer mig, at det er en ganske mærkelig Maade at bevise paa, at det ikke staa uden for Loven. — Jeg skal endnu kun omtale en Ting, som jeg tror er den væsentligste af dem alle, skønt den tales der slet ikke om i Dag, det ærede Medlem, der idst havde Ordet, kom dog ganske vist ind paa det. Det er den Lømpind, hvorpaa jeg antager, at mange Medlemmer i denne Sal maaske ere fangne, ligesom det er den Lømpind, hvorpaa nu ogsaa Bælgerne skulle sættes, nemlig, at naar de nu ere sprungne baade i Fæstningen og Provisorierne, naar de ere gaaede med til det stik modsatte af det, de overt for Bælgerne have bidnet og bekendt de hundrede af Gange, at de vilde holde paa, saa er det, der skal staa det til at glide, det, at Ministeriet Estrup gaar. Jeg ved, at jeg træffer her paa et Haar, hvad det er, der bevæger sig blandt ærede Medlemmer, saa vel som, hvad det er, der skal stikkes ud til Befolkningen, naar vi nu ere færdige med vort Arbejde i Dag — det er det, at Ministeriet Estrup gaar. Ja, kunde vi saa lidt at vide om det, det var ikke saa galt endda. Jeg hørte med stor Opmærksomhed paa den ærede Konsejlspræsident, men han nævnde ikke et eneste Ord om, at han vilde gaa, naar han fik denne Finanslov. Nej, han gjorde noget ganske andet lige over for de Herrer. Ganske vist gif han ind paa, at Gendarmerikorpset og det provisoriske Politifaldt væk, men dog først, naar man saa vilde give ham Pengene til at afsvikle det. Og skulde de Herrer mangle Tydelighed i den Retning, saa kunne De se i en Betænkning, der lige er omdelt fra Landstinget. Denne Betænkning ender med at sige, at naar Gendarmerikorpset skal bortfalde, maa man være nødt til at antage kommunale Politibetjente i Stedet for og saa fastsætte en vis Frist for Korpsets Afskaffelse. Det vil sige, Gendarmene skulle klædes om, og den ærede Konsejlspræsident gjorde ingen Røvertale af sit Hjærte, han har aabenhjærtigt sagt til de Herrer: Det maa I vide, at det koster Pengene at staa dem klædt om og anbragte i andre Stillingen, det er noget, der følger med. Det var det, den ærede Konsejlspræsident udtalte over for disse Provisorier. Og saa sagde den ærede Minister en Ting til, og det var, at de maatte vide, at han ogsaa vilde have en Hærløb. Dette er imidlertid